

Από τη Σκλίβανη

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΣΚΛΙΒΑΝΙΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ «Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ»
Έτος 8ο - Αριθμός φύλλου: 41 - Οκτώβριος - Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2013 - Βερανζέρου 26, 104 32 Αθήνα

Η ΠΙΤΑ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΗ

Την Κυριακή, 26 Ιανουαρίου, στο ξενοδοχείο «ΗΝΙΟΧΟΣ» της οικογένειας Οικονόμου, η Αδελφότητα Σκλιβανιτών της Αθήνας έκοψε την πατροπαράδοτη βασιλόπιτα. Ήταν μια εκδήλωση, που, παρά τις δυσμενείς οικονομικές συνθήκες, γνώρισε ιδιαίτερη επιτυχία, αφού σ' αυτήν προσήλθαν αρκετοί συγχωριανοί μας, κάτι που για ακόμη φορά απέδειξε τους συνεκτικούς δεσμούς που χαρακτηρίζουν τους Σκλιβανίτες και την επιθυμία και την ανάγκη τους, με κάθε ευκαιρία, να ανταμώνουν και να δυναμώνουν τις σχέσεις μεταξύ τους, σπάζοντας τους φραγμούς των παραδοσιακών συνοικιακών συνόρων.

Στην αρχή της εκδήλωσης το λόγο πήρε ο Πρόεδρος της Αδελφότητας **Κώστας Τζιριβήλας**. Αφού καλωσόρισε και ευχαρίστησε τους παρευρισκόμενους για τη συμμετοχή τους, αναφέρθηκε στις οικονομικές δυσκολίες που αντιμετωπίζει η Αδελφότητα, ως αποτέλεσμα της γενικότερης οικονομικής κρίσης, κάτι που περιόρισε τις δράσεις της. Τόνισε όμως ότι με τη θέληση και τη συνδρομή όλων, η Αδελφότητα θα συνεχίσει να προσφέρει από κάθε πολιτιστικό μετερίζι στην κοινή προσπάθεια για καλύτερες σκλιβανίτικες μέρες. Στη συνέχεια, αναφέρθηκε στην προσπάθεια της Αδελφότητας να συνεχίσει, την έκδοση της εφημερίδας, που απευθύνεται στους όπου γης Σκλιβανίτες και όχι μόνο, έστω και σε περιορισμένο κάπως αριθμό αντιτύπων - περίπου 600 - λόγω της οικονομικής δυσπραγίας, ώστε να καταγράφονται και να μεταδίδονται πάντα τα νέα του χωριού μας.

Στη συνέχεια, αναφέρθηκε στην καθαρά πολιτιστική δράση της Αδελφότητας, όπως αυτή ενσαρκώνεται μέσα από τη θεατρική της ομάδα, που είχε δημιουργήσει το προηγούμενο ΔΣ της Αδελφότητας με πολύ μεράκι και που έχει ένα πλούσιο παρελθόν οχτώ χρόνων.

Έκανε λόγο για την επιτυχημένη παρουσία της το καλοκαίρι στα πλαίσια των πολιτιστικών εκδηλώσεων στο χωριό μας με το θεατρικό έργο «**Το Μικρό μας Τσίρκο**», με νέα σκηνοθετίδα πια την κ. **Μαρία Ζούλια**, μετά την αποχώρηση - για δικούς της λόγους - της κ. **Αντωνάτου**, την οποία και δημόσια ευχαρίστησε για την πολυετή προσφορά της,

αφού αυτή υπήρξε ιδρυτής της θεατρικής ομάδας της Αδελφότητας και σκηνοθέτησε όλες τις προηγούμενες παραστάσεις της, ενώ ενημέρωσε και για την παράσταση που στη συνέχεια η θεατρική ομάδα της Αδελφότητας έδωσε στο Δήμο Μετα-

μόρφωσης, μετά την οποία απέσπασε τα κολακευτικότερα σχόλια από το δήμαρχο της Μεταμόρφωσης τόσο για την ίδια την παράσταση όσο και για το χωριό μας.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 6

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Η Θεατρική Ομάδα της Αδελφότητας Σκλιβανιτών Αθηνών σε συνεργασία με το Θεατρικό εργαστήριο «ΘΕΣΠΙΣ» σας προσκαλεί την **Κυριακή, 16 Μαρτίου 2014 και ώρα 7 μ.μ.** στο θέατρο «**Λάμπρος Κωνσταντάρης**» & «**Ρένα Βλαχοπούλου**» Κουντουριώτη 40 & Μυριοφύτου 55, Αιγάλεω, (Τηλ. 2105911390, -370), στη θεατρική παράσταση «**Βίκτορ ή Τα παιδιά στην εξουσία**» του Ροζέ Βιτράκ σε σκηνοθεσία **Μαρίας Ζούλια**
Θα χαρούμε να μας τιμήσετε με την παρουσία σας

Επικοινωνήστε μαζί μας

Επειδή όλοι μας γνωρίζουμε ότι το χωριό μας είναι απέραντο και ότι οι περισσότεροι από τους Σκλιβανίτες κατοικούν μόνιμα από τη μια άκρη της Ελλάδας ως την άλλη και είναι, γι' αυτό, δύσκολο να πληροφορούμαστε κάθε αλλαγή που αφορά στην οικογενειακή κατάσταση του καθενός, παρακαλούμε όσους συγχωριανούς μας επιθυμούν να καταχωριστούν στα κοινωνικά νέα της εφημερίδας μας αλλαγές στην οικογενειακή τους κατάσταση, να επικοινωνούν με όποιο τρόπο επιθυμούν και μπορούν με άτομα που έχουν επαφή με κάποιον από τους υπεύθυνους της εφημερίδας.

Θα θέλαμε, επίσης, όσοι είμαστε υπεύθυνοι για την οργάνωση του υλικού της εφημερίδας να ζητήσουμε την κατανόηση των αναγνωστών μας σε περιπτώσεις όπου είτε από ελλιπή πληροφόρηση είτε από αβλεψία και ανθρώπινο λάθος, δημοσιεύουμε λαθεμένα στοιχεία (όπως στην περίπτωση του Φώτη Φερεντίνου στο τελευταίο τεύχος και από τον οποίο ζητούμε δημόσια συγγνώμη και αποκαθιστούμε το λάθος στο σημερινό μας τεύχος) ή παραλείπουμε κάτι. Να είστε σίγουροι ότι τότε δε γίνεται από κακή πρόθεση.

Εξάλλου, σκοπός της εφημερίδας είναι να διαμορφώνει και να συντηρεί ένα κλίμα επικοινωνίας, ομόνοιας και συνεργασίας μεταξύ όλων των χωριανών μας. Πολύ περισσότερο στη σημερινή εποχή, όπου όλοι έχουμε ανάγκη από μια τέτοια επικοινωνία.

Μπορείτε να στέλνετε τις οικογενειακές σας μεταβολές και οτιδήποτε δημοσιεύσιμο στα mail: kostas-skivani@hotmail.com - dimlevent@yahoo.gr ή

να επικοινωνείτε στα τηλέφωνα:
2109937116 - 6946622292 (Κώστας Τζιριβήλας)
2681023567 - 6946436733 (Δημήτρης Λεβέντης)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΝΕΑ

Γάμοι

Το τελευταίο διάστημα χόρεψαν το χορό του Ησαΐα:

Ο Βασίλης Κλούρας του Χριστόφορου και η **Ευαγγελία Κολιού**

Ο Γιώργος Λάμπρου και η **Ελένη Φερεντίνου**, κόρη του Φώτη Φερεντίνου

Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία στη ζωή τους

Βαπτίσεις

Ο Ηλίας Τόλης και η **Νικολέτα Κοντού** βάπτισαν την κόρη τους

Ο Θόδωρος Γιαννάκης και η **Φαίη Καλαμπόκη** βάπτισαν το γιο τους.

Τους ευχόμαστε να τους ζήσουν

Αποφοίτηση-πτυχίο

Συγχαίρουμε τον **Χρήστο Θεοδωρή** του Λευτέρη, που πήρε το πτυχίο του από το ΤΕΙ Αθήνας Ιατρικών Επαγγελματιών

Θάνατοι

Από το χωριό μας το τελευταίο διάστημα απεβίωσαν:

Η Βασιλική Κωστάρα-Βάση

Ο Βασίλειος (Λάκης) Καραπάνος

Η Ευαγγελία Γρηγ. Παπαλεξίου

Η Βασιλική Γρηγ. Τζοβάρα (Αρτα)

Τα θερμά μας συλλυπητήρια στους οικείους τους

Δωρεά

Σήμερα 1-2-2014, οι αδερφοί **Δημήτριος** και **Γρηγόριος Καλογερόπουλος**, κατέχοντας νομίμως από γονική παροχή των γονέων τους Αλεξάνδρου και Θεοδώρα ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ, και από παραχώρηση του μεριδίου του εξ αδερφής θείου τους Κωνσταντίνου Παππά, το 50% επί συνολικής έκτασης ανερχόμενης σε περίπου 13 στρέμματα επί αγροτεμαχίου στη θέση ΜΠΑΔΗΜΑ στη συνοικία της Θεοτόκου στην κοινότητα Σκλίβανης, ΔΩΡΙΖΟΥΝ το εν λόγω μερίδιό τους, ήτοι περί τα εξήμισι (6,5) στρέμματα, στη γενέτειρά τους Κοινότητα Σκλίβανης, για να ανεγερθεί μελλοντικά στη συγκεκριμένη θέση πολιτιστικό κέντρο ή βιβλιοθήκη.

Ήδη εξουσιοδοτήθηκε δικηγόρος των Ιωαννίνων να προβεί στις δέουσες ενέργειες στην Πολεοδομία Ιωαννίνων, για τη νόμιμη μεταβίβαση του προαναφερομένου μεριδίου αυτών στην Κοινότητα Σκλίβανης.

Οι συγκληρονόμοι Αδερφοί Καλογερόπουλοι.

Σας ευχαριστούμε

Ο Πρόεδρος και όλα τα μέλη της Αδελφότητας της Αθήνας νιώθουμε την ανάγκη να ευχαριστήσουμε:

1) Όλους όσοι κατέβαλαν τις ετήσιες συνδρομές τους για την έκδοση της εφημερίδας μας.

2) Όλους όσοι αγόρασαν το DVD με τη θεατρική παράσταση «Το Μικρό μας Τσίρκο», που η θεατρική ομάδα μας ανέβασε το καλοκαίρι στο χωριό μας.

3) Όλους όσοι αγόρασαν το ημερολόγιο που εξέδωσε η Αδελφότητα για το 2014.

4) Τους παρακάτω που προσέφεραν διάφορα ποσά για την εφημερίδα μας:

**ΓΙΑΝΝΗ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗ
ΚΩΝ/ΝΟ ΦΕΡΕΝΤΙΝΟ
ΓΙΑΝΝΗ ΧΡ. ΦΕΡΕΝΤΙΝΟ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΔΗΜ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ**

**ΛΕΥΤΕΡΗ ΛΕΒΕΝΤΗ
ΧΡΗΣΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ
ΚΑΤΣΑΝΟ ΠΕΤΡΟ
ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΗ
ΣΤΑΥΡΟ ΚΑΙ ΔΗΜΗΤΡΗ Γ. ΛΕΒΕΝΤΗ
ΣΤΑΥΡΟ ΕΞΑΡΧΟ
ΧΡΗΣΤΟ ΠΑΠΠΑ ΚΑΙ ΚΙΚΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**

Θα θέλαμε να σας υπενθυμίσουμε - και ελπίζουμε να μη γινόμαστε ενοχλητικοί - ότι τόσο η έκδοση της εφημερίδας μας όσο και οι άλλες δραστηριότητες της Αδελφότητας στηρίζονται αποκλειστικά και μόνο στις δικές σας συνδρομές και προσφορές. Μολονότι γνωρίζουμε τις δύσκολες οικονομικές συνθήκες που όλοι μας ανεξαιρέτως, άλλος περισσότερο κι άλλος λιγότερο, βιώνουμε, επειδή θέλουμε να πιστεύουμε πως με την όλη δράση μας συμβάλλουμε στο να κρατιέται δυνατό και ενωμένο το χωριό μας, ως μας επιτρέψετε το θάρρος να απευθυνθούμε σε σας και να ζητήσουμε να προσφέρει ο καθένας στα πλαίσια των δυνατοτήτων του **ό,τι και όταν μπορεί**. Και η παραμικρή προσφορά είναι για μας πολύτιμη. Για διευκόλυνση όσων δεν έχουν άμεση επαφή μαζί μας, ανοίξαμε λογαριασμό στην τράπεζα της **ALPHA BANK** και στο όνομα της ταμίας της Αδελφότητας **Αθηνάς Θεοδώρου**, όπου όποιος θέλει μπορεί να καταθέσει όποιο ποσό επιθυμεί.

Ο αριθμός του λογαριασμού είναι:

276 - 002101 - 175894

Και πάλι σας ευχαριστούμε.

Από τη Σκλίβανη

Περιοδική έκδοση της Αδελφότητας Σκλιβανιτών Αθηνών «**Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ**»

Βεραντζέρου 26 - Τηλ.: 210 5237536

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ

Η Αδελφότητα Σκλιβανιτών Αθηνών
ΕΚΔΟΤΗΣ

Τζιριβήλας Κωνσταντίνος

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

Συντάσσεται από επιτροπή
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

Αλέξανδρος Ιπποκράτης

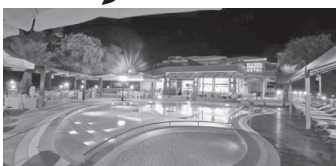
Χρυσόππου 54 & Ηπείρου - Δάφνη

Τηλ.: 210 9016745

Υπεύθυνος έναντι του νόμου ο πρόεδρος της αδελφότητας Κων/νος Τζιριβήλας

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Riviera Perdika Hotel

Τηλ.: 26650-91191, 26650-91541, Κιν.: 6946 659359
E-mail: info@riviera-hotel.gr

ΑΓΓΕΛΟΣ ΝΟΥΣΙΑΣ
ΕΜΠΟΡΙΟ ΕΥΛΕΙΑΣ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΑΣΗΜΕΝΙΑ ΣΚΕΥΗ - ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ
Ε. ΦΕΡΕΝΤΙΝΟΥ

Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 96, ΠΛ. ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ, ΤΗΛ.: 8229761

ΤΡΑΠΕΖΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗ

ΑΒΕΡΩΦ 12 - 45 221 ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΤΗΛ.: 26510-30520 - FAX: 26510-29921
E-MAIL: stoxos1@otenet.gr

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΜΑΣ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ, 1600-1950

Συνέχεια από το προηγούμενο

Η ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ Ή ΤΟ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΜΟΥΣΙΚΟ ΥΦΟΣ

Ο Γάλλος περιηγητής και συγγραφέας Pierre-Augustin GYUS κατά το ταξίδι που πραγματοποίησε στην Ελλάδα για φιλολογικούς σκοπούς, για να μάθει τα ήθη και τα έθιμα των Ελλήνων, στο βιβλίο του το οποίο δημοσιεύτηκε το 1776, δηλαδή πριν από 250 χρόνια από σήμερα, υπό τον τίτλο VOYAGE LITTÉRAIRE DE LA GREECE (Φιλολογικό Ταξίδι στην Ελλάδα), στη σελίδα 182 αναφέρει τους κάτωθι χορούς οι οποίοι χορεύονταν τότε στην Ελλάδα, ήτοι: "Lew principales danses utilisees aujourd' hui dans la Greece sont la Gandiote, la Danse Greeque, l' Arnaut, les Danses de la Campagne, la Valaque et la Pyrrique".

Δηλαδή

«Οι χοροί οι οποίοι χορεύονται σήμερα στην Ελλάδα είναι ο Κρητικός χορός, ο Ελληνικός χορός, ο Αρναούτικος χορός, Οι χοροί της Υπαίθρου, ο Βλάχικος χορός και η Πυρρήνη».

Απ' αυτές τις δυο πρωταρχικές και αρχαιότερες πηγές αντλεί η Ήπειρος τις Μουσικές ρίζες της, οι οποίες αφού αναμείχθηκαν αργότερα, κατά τον 9ο π.Χ. αιώνα με το δακτυλικό εξάμετρο ρυθμό ή μέτρο που είναι γραμμένη η Ιλιάδα και η Οδύσσεια του Ομήρου, τους βίους και τα τροπάρια των Αγίων και Μαρτύρων κατά τους Βυζαντινούς χρόνους, δημιούργησαν βαθμιαία κατά τον 15^ο αιώνα μ.Χ. μια νέα μουσική καινοτομία, τα Κλέφτικα Τραγούδια, από τα οποία τα περισσότερα έχουν πάλι πατρίδα την Ήπειρο.

Η ποικιλία των ήχων και των μελωδιών που παρουσιάζονται στην ηπειρώτικη μουσική δημιούργησε και την ποικιλία των θεμάτων. Έτσι, δημιουργήθηκαν παράλληλα με τα τραγούδια των επιχειρήσεων και των ανδραγαθιών των κλεφτών και Αρματολών τα οποία είναι βασικά επηρεασμένα από την εκκλησιαστική μουσική, τα τραγούδια των εορτών, τα τραγούδια του γάμου, τα ηπειρώτικα μοιρολόγια, τα τραγούδια του έρωτα και της αγάπης, τα βουκολικά τραγούδια, τα τραγούδια του ιδιωτικού βίου (της στάνης και του βουνού) καθώς και τα τραγούδια της ξενιτιάς, που είναι μια από τις εκφραστικότερες κατηγορίες, μέσα στα οποία διεκτραγωδείται με ποιητική δεινότητα η τάση του ελληνικού λαού που ήταν υποχρεωμένος να λύνει τα προβλήματα της επιβιώσής του με τη μετανάστευση σε ξένες χώρες. Στην περίοδο της ακμής αυτών των τραγουδιών ήταν η Βλαχία που αποτελούσε μια από τις κυριότερες χώρες υποδοχής.

Στην αρχαιότητα υπήρχαν οι ραψωδοί, οι οποίοι ήταν επιφορτισμένοι για να μεταδίδουν τα ομηρικά ποιήματα, τους ύμνους των θεών και τις διάφορες Ωδές. Υπάρχει λοιπόν μια ΑΝΑΛΟΓΙΑ μεταξύ αυτών και των σύγχρονων ραψωδών της δημιουργίας των δη-

Ιστορικό, Σύγκριση, Ανάλυση, Παραποίηση και Παρουσίαση των στίχων

Γράφει ο Γρηγόρης Καλογερόπουλος

μοτικών τραγουδιών μας. Οι σύγχρονοι αυτοί δημιουργοί των δημοτικών μας τραγουδιών ήταν συγχρόνως και μουσικοί και ποιητές. Πολλά τραγούδια επίσης έχουν πατρίδα τα Γιάννενα από την επίσης συμπληρωμένη των βυρσοδεψών (τομαράδες) και κατόπιν διαδίδονταν σε όλη την Ήπειρο και την υπόλοιπη Ελλάδα με τους οργανοπαίχτες. Μ' αυτό τον τρόπο δε θέλουμε να αποκλείσουμε και την παρουσία και άλλων ανώνυμων ποιητών, ποιμένων και γεωργών, ακόμη και ανώνυμων γυναικών σε ό,τι αφορά στα ηπειρώτικα μοιρολόγια στα διάφορα χωριά και τις πόλεις, ακόμη δε και των ίδιων των κλεφτών και των αρματολών οι οποίοι αρέσκονταν να διαδίδονται τα κατορθώματά τους.

Ο τόπος διάδοσης και διοχέτευσης αυτών των τραγουδιών, όταν ένα τραγούδι στιχουργούνταν και μελοποιούνταν από τον τραγουδοποιό - ο οποίος, κατά γενικό κανόνα, μας είναι άγνωστος - ήταν τα πανηγύρια, όπου κάθε χωριό στην Ήπειρο γιορτάζει υποχρεωτικά μια φορά το χρόνο με μεγάλη λαμπρότητα και με μεγαλοπρέπεια τη γιορτή του Αγίου που είχε για προστάτη του. Οι δε οργανοπαίχτες πεπεισμένοι ότι θα βρουν πολυάριθμο ακροατήριο έσπευδαν εκεί με μεγάλη προθυμία έναντι πενιχρής αμοιβής, μεταδίδοντας παράλληλα στα υπόλοιπα χωριά τη νέα σύνθεση του τραγουδιού που εκεί έπαιξαν ή και εκεί που δημιούργησαν μόνοι τους νέα σύνθεση, αυτοσχέδιαζοντας.

Από το ύφος της γλώσσας που είναι όλα γραμμένα στη δημοτική, μπορούμε να προσδιορίσουμε και τη χρονολογία δημιουργίας τους. Έτσι, σ' αυτή τη δημοτική γλώσσα (προηγούμενως υπήρχε η αρχαία ελληνική, η αρχαϊζουσα, η αρχαία κοινή, η βυζαντινή κ.τ.λ.) κανένα από τα δημοτικά μας τραγούδια δε χρονολογείται πέρα από το 1600 μ.Χ.. Έτσι καθοριστικό λόγο για τη διαμόρφωση της προφορικής λογοτεχνίας από στόμα σε στόμα που είναι τα δημοτικά μας τραγούδια διαδραματίζει η σύνδεσή της με προγενέστερα είδη. Αυτό δε σημαίνει όμως ότι αρχίσαμε να γράφουμε τραγούδια από το έτος αυτό και μετέπειτα. Υπήρχαν τραγούδια και προηγούμενως υπό την ονομασία «Ωδές και Άσματα» και εξίσου γραμμένα με μεγάλη χάρη και γλαφυρότητα. Στην παρούσα περίπτωση μι-

λάμε για τραγούδια γραμμένα στη δημοτική μας γλώσσα.

Όπως ήταν φυσικό, δίπλα από τα τραγούδια δημιουργήθηκαν παράλληλα και οι χοροί. Κάθε τραγούδι έχει και τον ιδιαίτερο χορό του, που πηγάζει κι αυτός από αρχαιότερων χρόνων.

Ομοίως τα περισσότερα από τα δημοτικά τραγούδια μας είναι γραμμένα σε στίχο αποτελούμενο από 15 συλλαβές. Το πρώτο ημιστίχιο αποτελείται από 8 συλλαβές που η τελευταία λέξη του τονίζεται πάντοτε στην παραλήγουσα, δίνοντας μ' αυτό τον τρόπο στο στιχούργημα μέτρο, ρευστότητα απαγγελίας με περισσή χάρη και ομορφιά. Η ομοιοκαταληξία που παρουσιάζεται πολλές φορές στους στίχους (το φαινόμενο αυτό έχει εισαχθεί από τη Δυτική Ευρώπη αρχικά) δεν αποτελούσε ποτέ υποχρεωτικό κανόνα για τα παλιά παραδοσιακά ηπειρώτικα μας τραγούδια.

Η πολυμορφία που παρουσιάζεται στα ηπειρώτικα παραδοσιακά τραγούδια, συνοδεύεται παράλληλα και από τα πλούσια ΡΥΘΜΙΚΑ ΣΧΗΜΑΤΑ που παρατηρούνται στα ηπειρώτικα τραγούδια. Πότε τετράσημα 4/4, πεντάσημα 5/4, επτάσημα 7/8 ή εννιάσημα 9/8. Αλλά και μέσα σ' αυτά τα σχήματα υπάρχουν ιδιαίτεροι διαχωρισμοί. Για παράδειγμα, οι πεντάσημοι ρυθμοί έχουν ιδιαίτερους τονισμούς 2+3 ή 3+2.

Τέλος ως αναφέρουμε, σύμφωνα με τις μελέτες του Παναγιώτη Αραβαντινού στο βιβλίο του «Δημοτικά άσματα της Ηπείρου» έκδοση 1880, ότι τα περισσότερα από τα Στιχοπλάκια και τα Δίστιχα στον ελληνικό χώρο που κυκλοφορούσαν είχαν πατρίδα τα Γιάννενα. Έτσι, στην κατηγορία των Δημοτικών τραγουδιών της Ηπείρου πρέπει να κατατάξουμε κι αυτά. Τόσο τα Στιχοπλάκια ή Τετράστιχα, όσο και τα Δίστιχα που αποτελούνται από χιλιάδες αυτοτελή ποιητικά ομοιοκατάληκτα δημιουργήματα, με ευφρείς ιδέες, με λεπτά αισθήματα, διατυπωμένα με χάρη και ομορφιά, διαχρονικά προστιθέμενα το ένα πάνω στο άλλο δημιούργησαν τραγούδια. Για παράδειγμα:

Τετράστιχα

Στα Γιάννενα είν' γαλανές
στην Αρτα μαυρομάτες
στην Πρέβεζα μελαχρινές
κοντούλες και γιομάτες.

Άλλο

Τα μαύρα μάτια την αυγή
δεν πρέπει να κοιμούνται
μόν' πρέπει να 'ναι ξυπνητά
και να γλυκοφιλούνται.

Δίστιχα

Έλα να πάμε εκεί που λες
που κάνουν τα πουλιά φωλιές.

Άλλο

Μαύρα μάτια στο ποτήρι
γαλανά στο παραθύρι.
και άλλα πολλά

Συνεχίζεται

Εργαστήριο Αργυροχρυσόκοις

Ανδρέας Δ. Φερεντίνος

Θύσσου 17 • Άνω Πατήσια • Αθήνα • Τηλ.: 210.29.27.447

Θοδωρής Αντωνάκος
Φωτογράφος

Κανάρη 142, 132 31 Πετρούπολη, Αθήνα
Τηλ.: 210 5052806, Κιν.: 6944 865 850
E-mail: theo2010@otenet.gr

ΚΗΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΙΔΗ - ΔΩΡΑ

Δ. & Σ. ΑΓΓΕΛΗ

Κύργιου 9 (Τζαμί Καλούτσιανης), Ιωάννινα
Τηλ.: 26510 71356
Εργαστήριο: Επισκοπικό Ιωαννίνων,
Τηλ.: 26510 96119, Κιν.: 6977 668961

Μάσκες αγάπης

Ποτέ δεν κατάλαβα γιατί κάποιες μέρες πρέπει ντε και καλά να βαφτίζονται «μέρες αγάπης». Λες και οι άλλες είναι μέρες μίσους. Λες και όλη τη χρονιά κρατάμε την αγάπη στη ναφθαλίνη μη μας μολχιάσει και μόλις έρχονται οι γιορτές τη βγάζουμε να την αερίσουμε. Πήξαμε χριστουγεννιάτικα από εκδηλώσεις «αγάπης» και κάτι ανάλογο, φαντάζομαι, θα ακολουθήσει και τις μέρες του Πάσχα. Αν κατάλαβα καλά, γεννιέται ο Χριστός, άντε «πρέπει» ν' αγαπήσουμε τους άλλους. Σταυρώνεται ο Χριστός, άντε «πρέπει» και καλά να τους ξανααγαπήσουμε. Ανάμεσα Χριστούγεννα - Πάσχα και Πάσχα - Χριστούγεννα πάει περίπατο η αγάπη; Μπήκε και αυτή στα είδη εποχής και δεν το καταλάβαμε; Κάτι σαν εκπτώσεις, δηλαδή; Κάνουμε εκπτώσεις στην αδιαφορία και προσφέρουμε αγάπη σε τιμή ευκαιρίας; Γεμάτοι ανταπάτες, ενοχές και προσχήματα, βρίσκουμε την ευκαιρία να ξεγελάσουμε τις τύψεις μας στα ανταγωνιστικά διαφημιστικά «καλλιστεία καλοσύνης» των καναλιών. Και δηλώσεις από επώνυμους και ανώνυμους: «Συγκινητική η προσέλευση του κόσμου!» «Είχα κάποια ρούχα στην ντουλάπα που δεν τα χρειαζόμουν πια και τα έφερα». «Είχα κάποια παιχνίδια για το παιδί μου. Ε, το παιδί μεγάλωσε πια, δεν τα χρειάζεται και τα έφερα.» Σώπα καλέ! Μην ξανοίγεσαι! Τέτοια μεγαλοκαρδία πια! Καλέ, μήπως ξέχασες να βάλεις και καρτελάκι δωρεάς; Δηλαδή, αν κατάλαβα κα-

λά, μεγάλωσε ο κανακάρης σου ή η κανακάρα σου και τώρα πια παίζουν με το κινητό τους και δε χρειάζονται τα παιχνίδια! Είναι σίγουρο, πως όταν τους πάρεις και το καινούριο tablet και θα τους περισσεύει το παλιό κινητό, κάποιες άλλες «μέρες αγάπης», θα το προσφέρεις μεγαλόκαρδα κι αυτό κάτω από τα φώτα της τηλεοπτικής κάμερας! Α! Μην ξεχαστείς και βγεις πάλι με το ίδιο μοντελάκι για δηλώσεις! Τι τα αγοράζουμε τα ρημάδια;...Συγγνώμη, αλλά αν αυτό το λένε αγάπη, τότε τι λένε υποκρισία;

«Μέρες αγάπης» λοιπόν, και εν έτει 2014 παιδιά λιποθυμούν στα σχολεία από ασιτία. Παιδιά που ζουν στο περιθώριο των σχολικών δραστηριοτήτων μην και φανεί η αδυναμία τους, μην και δουν στα μάτια των συμμαθητών και των δασκάλων τους κάποιο βλέμμα οίκτου και στραπατσarisτει η αξιοπρέπειά τους. Παιδιά που δεν κάνουν όνειρα, αφού το όνειρο μιας μερίδας φαγητού υπερνικά όλα τα άλλα όνειρα. Παιδιά σε σπίτια χωρίς ρεύμα να τουρτουρίζουν από το κρύο. Εν έτει 2013, Δεκέμβρη μήνα, η μικρούλα Σάρα, που ήρθε από τη Σερβία με τη μάνα της να δοκιμάσει την τύχη της στη χώρα μας, πέταξε στους ουρανούς θύμα αυτοσχέδιου μαγκαλιού, δίνοντας με το πέταγμά της ένα φάσκελο στα μούτρα των χορτασμένων και των εφησυχασμένων που διοργανώνουν «μέρες αγάπης». Και ενώ πριν κάποια χρόνια η κλασική ερώτηση σε κά-

Γράφει ο Δημήτρης Γ. Λεβέντης

ποιο παιδί ήταν τι θα γίνει, όταν μεγαλώσει, τώρα η ερώτηση είναι τι θα απογίνει, όταν μεγαλώσει.

Γι' αυτό και το μεγάλωμα του παιδιού για πολλούς είναι πια μια χαρμολύπη. Από τη μια, χαίρεσαι που το βλέπεις να βγάζει κλαδιά, να βγάζει φτερά, να βγάζει χαρά, κι απ' την άλλη, όταν πλησιάζει η ώρα να ανθίσουν τα κλαδιά του, ν' ανοίξουν τα φτερά του, να ζήσει τη χαρά του, να βλέπεις τα κλαδιά να μαραίνονται, τα φτερά του να μαδιούνται και τη χαρά σιγά σιγά να γίνεται μελαγχολία, θλίψη, κατάθλιψη. Και στα μάτια του να διαβάξεις ξεκάθαρα σαν παράπονο και σαν μαχαιριά μαζί τα λόγια του επιθεωρησιακού τραγουδιού της δεκαετίας του '70: «Σε τι κόσμο, μπαμπά, μ' έχεις φέρει να ζήσω! Δε μου κάνει, μαμά, επιστρέφεται πίσω! Ω, τι κόσμος, μπαμπά, ποιοι τον σκάρτεψαν τόσο! Να 'ναι όλα στραβά! Τον πουλώ όσο όσο!» Μόνο που αγνοεί, μέσα στο ρομαντισμό του και την αφέλειά του, ότι κάτι τέτοιο δεν μπορεί να γίνει. Γιατί οι ζωές όλων μας και η δική του έχουν κλειδωθεί στις θυρίδες των τραπεζιτών, ως ενέχυρο, για να μας χορηγήσουν - μεγαλόκαρδα κι αυτοί - ένα δάνειο ελπίδας με επιτόκιο ψυχής. Είναι πια υποθηκευμένες οι ζωές μας. Κι ούτε πουλιούνται, ούτε αγοράζονται από μας. Άλλοι τις διαφεντεύουν. Το μόνο που μας επιτρέ-

Ευχαριστούμε, Χριστόφορε

Πριν λίγους μήνες, έφυγε από κοντά μας και ο **Χριστόφορος Παπαδόπουλος**. Η ειλικρίνεια που ήταν γεμάτη από θανάτους συγχωριανών μας δε μας επέτρεπε να κάνουμε ξεχωριστή αναφορά στο θάνατό του. Γι' αυτό το κάνουμε τώρα. Η συμβολή του Χριστόφορου Παπαδόπουλου στην εξέλιξη του χωριού μας υπήρξε αποφασιστική και πολύπλευρη. Η δυνατότητα τόσο του ίδιου όσο και όλης της οικογενειακής επιχείρησης να διαθέτουν τα απαραίτητα μηχανικά μέσα αλλά και η θέλησή τους να προσφέρουν συνέβαλαν αρχικά στη διάνομιση και προσβασιμότητα και στη συνέχεια στη βελτίωση του οδικού δικτύου του χωριού μας, πολύ πριν από όλα τα γειτονικά χωριά, κάτι που έδωσε ώθηση στην εξέλιξή του. Επιπλέον και στα

πλαίσια της επιχειρησιακής δραστηριότητας της εταιρείας του, πολλοί από τους συγχωριανούς μας βρήκαν μεροκάματο για όσα χρόνια η εταιρεία του άκμαζε και συντηρήθηκαν οικονομικά πολλές οικογένειες του χωριού μας. Μεγάλη ήταν η συνεισφορά του και σε εκδηλώσεις που διοργάνωναν οι αδελφοί των Σκλιβανιτών των Ιωαννίνων και της Αθήνας, αφού ποτέ δεν έλεγε «όχι» στο να διαθέσει τα μέσα και την τεχνογνωσία που κάθε φορά απαιτούνταν, αρκεί να περνούσε από το χέρι του. Γενικά, ο Χριστόφορος υπήρξε μια δυνατή προσωπικότητα για το χωριό μας, με έντονη και θετική παρουσία σε πολλά επίπεδα, και γι' αυτό και η απουσία του θα είναι αισθητή για όλους. Και γι' αυτό ακριβώς και τον ευχαριστούμε.

ΡΕΤΖΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ
20 Χρόνια εμπειρίας & επιτυχιών
Βραβευμένος από British Council & Hellenic American Union
Κιν.: 6978 935 912
Μαθήματα κατ' οίκον & Group

ΑΝΤΩΝΑΤΟΣ ΑΛΕΞΗΣ
αγιογραφίες
Αφίδνες - Αττική
τηλ.: 22950 22054

Το Καφενείο της Αγγελικής Μπούγια στον Άγιο Γεώργιο Σκλίβανης λειτουργεί καθημερινά και διαθέτει υπέροχους σκλιβανίτικους μεζέδες από αγνά σκλιβανίτικα προϊόντα, ντόπιο τσίπουρο και ό,τι άλλο βάζει ο νους σας.

αργαλειαστί
ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΗΜΑΤΑ
φιλατελφείας 1-ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΕΛΑΤΕΙΑ-ΟΧΑΡΝΑΙ
Τηλέφωνο 210 2466626

"ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ"
ΚΑΦΕ ΜΠΑΡ - ΨΥΣΤΑΡΙΑ - ΞΕΝΩΝΑΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΖΙΡΙΒΗΛΑΣ
30ο χλμ. Ε.Ο. Ιωαννίνων - Άρτας (ΣΚΛΙΒΑΝΗ)
Τηλ.: 26540-51145 - Οικία: 26540-51241
Κιν.: 6932 075104

GLOBE LOCO
AUTHENTIC CASUAL WEAR
ΑΙΓΑΛΕΩ: ΙΕΡΑ ΟΔΟΣ 213 ΤΗΛ: 5986130
ΝΕΣΤΩΡΟΣ 124 ΙΛΙΟΝ ΤΗΛ. 2690540

πουν είναι να ελπίζουμε. Καλοσύνη τους...

Και μετά σου μιλάνε κάποιοι για «μέρες αγάπης»! Πάει να πει και μέρες χαράς. Πού τις είδατε, μωρέ; Δίπλα στη δική σας χαρά, που μετά την περιουσιακή σας απογραφή δίνετε ό,τι σας περισσεύει, βάζετε τη χαρά αυτών που μαζεύουν τ' αποφάγια σας και τα περισσεύματά σας, για να ξεγελάσουν την πείνα τους μια δυο μέρες; Και που θα περιμένουν με υπομονή και με τσαλακωμένο πρόσωπο και ψυχή πότε θα ξαναγεννηθεί ή θα σταρωθεί ο Χριστός, για να ξαναγιώσουν αυτό το «μεγαλείο» της αγάπης των χορτασμένων, αν στο μεταξύ, πάνω στην απελπισία τους, δεν έχουν φουντάει από καμιά ταράτσα; Ή μήπως πιστεύετε ότι, μετά την αγάπη, και η πείνα μπήκε στα είδη εποχής; Ή μήπως πιστεύετε πως μ' ένα παλιοπαντέλονο, ένα άχρηστο παιχνίδι, και δυο κιλά μακαρόνια, ξεμπλέξατε με τις τύψεις σας και αγκαζάρατε θέση στον παράδεισο;

Πώς φτάνουν έτσι στις μέρες μας η καλοσύνη! Το μόνο πράγμα που φτάνουν. Αρκεί να μην είσαι κακός, για να θεωρείσαι καλός. Κι ας μην κάνεις τίποτε για τον άνεργο γείτονά σου που κλείστηκε στο καβούκι του. Κι ας κοιμάσαι το βράδυ σαν πουλάκι, όταν ξέρεις πως κάποιοι συνάνθρωποί σου κοιμούνται σε παγωμένα πεζοδρόμια μέσα σε χαρτοκούτια. Κι ας ξέρεις ότι, την ώρα που απλώνεις τις τρύπες της ζώνης σου για να χωρέσει η λαιμαργία σου, κάποια παιδιά λιποθυμούν από ασιτία σε σχολεία. Κι ας ξεχνάς στην πρώτη στροφή του δρόμου αυτόν που πριν λίγες στιγμές είδες να ψάχνει στον κάδο των σκουπιδιών ένα αποπάγι σου, να ξεγελάσει την πείνα του. Και να μη συνειδητοποιείς εκείνη τη στιγμή ότι φτιάξαμε μια κοινωνία όπου τα αποφάγια των χορτασμένων γίνονται όνειρα των πεινασμένων. Στην πρώτη στροφή πάει περίπατο η «ευαισθησία». Φτάνεις λοιπόν στο σπίτι, ένα στανρό από μεταφυσική υποχρέωση μπροστά στο γεμάτο πιάτο σου και βουουρ στη βούτα! Και σε προχωρημένες φάσεις τύψεων, το πολύ, και μια φευγαλέα επίκληση στον Πανάγαθο να βοηθήσει τους αναξιοπαθούντες. Μην και οι τύψεις χαλάσουν τη νοστιμιά των μεζεδακιών σου! Πάντα ο θεός αποτελούσε το βολικό άλλοθι των λαθών μας, των αδυναμιών μας, της αδιαφορίας μας, της υποκρισίας μας, της κακίας μας. Ένα «Έχει ο Θεός» και καθαρί-

σαμε! Τρομάρα μας! - που έλεγε και η μακαρίτισσα η μάνα μου.

Δε μας έκανε, λοιπόν, καλύτερους η κρίση; Φοβάμαι πως όχι. Κι ας το λένε πολλοί. Για σκεφτείτε λίγο: Είστε σίγουροι ότι, αν κάποιος διαιτητής οικονομίας σφύριζε λήξη της κρίσης, την ίδια στιγμή δε θα ξεχνονόμαστε και πάλι στις λεωφόρους των μεγάλων ονείρων; Ότι δε θα παίρναμε σβάρνα τις βιτρίνες να ενημερωθούμε για τα νέα μοντέλα; Τώρα κιόλας που αδειάσαμε τις ντουλάπες από την «καλοσύνη» μας και κάναμε και χώρο; Ότι δε θα ανακαλύπταμε ξαφνικά ότι το αυτοκίνητό μας δε μας χωράει πια, ότι πάλιωσε; Ότι καιρό έχουμε να ταξιδέψουμε πέρα από την Κακαβιά; Ότι δεν μπορούμε να κυκλοφορούμε πια με κινητά-παντόφλες, που λένε και οι νέοι μας; Και πιστεύετε ότι μ' αυτά τα όνειρα αγκαλιά, θα εξακολουθούσαμε να παράγουμε και καλοσύνη; Μακάρι να δούλευαν και να άλλαζαν έτσι εύκολα οι κοινωνίες. Σαν ηλεκτρικές συσκευές. Με ON-OFF. Να πατάς το OFF και η κακία να εξαφανίζεται. Να πατάς το ON και η αδιαφορία να γίνεται αγάπη. Αλλά δυστυχώς δε γίνεται έτσι. Γι' αυτό και αναρωτιέμαι μήπως αυτή η «καλοσύνη» δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια πρώτη φάση σε μια διαδικασία αντιπαροχής στην περίπτωση που η κρίση χτυπήσει δυνατά και τη δική μας πόρτα. Να τη βράσω τέτοια καλοσύνη, που την καταθέτεις σαν μετοχή στο χρηματιστήριο της φτώχειας...

Ανάμεσα σε Χριστούγεννα - Πάσχα οι Απόκριες. Αυτές είναι μόνο «μέρες χαράς». Όχι αγάπης. Δεν προλαβαίνεις σε ένα διήμερο να προπονηθείς στην αγάπη και μαζί να προσφέρεις κιόλας. Και να το θέλεις, ρε παιδάκι μου, δε γίνεται. Αλλά δεν αφήνουμε και τις τύψεις να μας κυνηγάνε. Σιγά τώρα! Σε λίγες μέρες ακολουθεί το Πάσχα. Εκεί προλαβαίνουμε άνετα. Πάλι θα βρούμε μπροστά μας «μέρες αγάπης» και κάποια νέα «καλλιτεία καλοσύνης». Περιμένουμε, λοιπόν, τις μέρες του Πάσχα και αφού την κάνουμε ταράτσα - αφού μόνο τα κάρβουνα γλιτώνουν από τη λαιμαργία μας - θα φορέσουμε τη μάσκα του χαμόγελου, θα καρφισώσουμε στο πέτο μας την κονγκάρδα της καλοσύνης και θα βγάλουμε και πάλι σεργιάνι στις πλατείες την απλοχεριά μας. Ευκαιρία να απαλλάξουμε και την ανοιξιάτικη ντουλάπα μας από τα φορεμένα ρούχα, που δε μας χωράνε ίσως κιόλας, λόγω της

λαιμαργίας επέκτασης της στομαχικής μας υφαλloκρηπίδας.

Όμως οι Απόκριες είναι μια καλή ευκαιρία για αυτοστοχασμό. Ας βρούμε, λοιπόν, το θάρρος να φορέσουμε μια μάσκα και να βγούμε στο δρόμο. Έστω και με τη φαντασία. Με τη φαντασία όλα γίνονται. Εκτός κι αν μας τρομάζει η φαντασία, γιατί μας βολεύει η πραγματικότητα. (Βλέπετε, καμιά φορά η φαντασία είναι πιο σκληρή από την πραγματικότητα.) Η αλήθεια είναι πώς πίσω από τη μάσκα νιώθεις σαν να απελευθερώνεσαι από τον καθημερινό καταπιεσμένο εαυτό σου. Εκεί πραγματικά, πίσω από τη μάσκα, αν έχεις το θάρρος να το αντέξεις και να το ομολογήσεις, θα βρεις τον πραγματικό εαυτό σου. Αν είσαι ειλικρινής απέναντί σου, θα διαπιστώσεις ότι στη γραβατωμένη καθημερινότητά σου είσαι μια κινούμενη ψεύτικη βιτρίνα, σε μια πασαρέλα καθημερινών επικοινωνιακών επιδείξεων. Φτιασιδωμένη φυσιογνωμία, φτιασιδωμένα χαμόγελα, φτιασιδωμένη επικοινωνία, φτιασιδωμένη καλοσύνη. Πόσα απ' αυτά τα γυαλιστερά εκθέματα της επικοινωνιακής μας βιτρίνας γεμίζουν τα ράφια και τις αποθήκες της ψυχής μας; Πολύ φοβάμαι πως περισσότεροι μασκαράδες, πραγματικοί μασκαράδες, κυκλοφορούν όχι τις Απόκριες, αλλά πριν και μετά απ' αυτές. Γεμάτοι από τέτοιους μασκαράδες και από πεινασμένους είναι κάθε μέρα οι δρόμοι. Γι' αυτό, αν δεν ανήκουμε στους πεινασμένους, ας ψαχτούμε μήπως κι ανήκουμε στους μασκαράδες...

Ας μην τα ισοπεδώνουμε όμως όλα. Υπάρχουν ανάμεσά μας άνθρωποι που προσφέρουν αγάπη σε καθημερινή βάση, χωρίς να περιμένουν να σημάνουν «μέρες αγάπης». Που θυσιάζουν χρόνο, που προσφέρουν τρόφιμα και υπηρεσίες μακριά από τηλεοπτικές κάμερες, χωρίς τυμπανοκρουσίες και δηλώσεις. Χωρίς εξαργύρωση της προσφοράς τους με μια στιγμή τηλεοπτικής δημοσιότητας. Χωρίς την προσδοκία της αντιπαροχής. Αν δε σου φτάνει η ηρεμία της συνειδήσεώς σου, το καλό που κάνεις γίνεται εμπόρευμα σε ράφια μπακάλικου. Η αγάπη δε χρειάζεται «μέρες αγάπης». Ούτε προσκλητήριο από τη διαφημιστική «ευαισθησία» των καναλιών. Ούτε και καμιά γιορτή της Αγίας Καλοσύνης. Γι' αυτό, μην τοιμπάτε. Ό,τι κυκλοφορεί αυτές τις μέρες σε μορφή «αγάπης» είναι απλά μάσκες. Μάσκες αγάπης. Στην αποκρία της ζωής μας...

Δημήτρης Τζιριβήλας

- Ηλεκτρικές εγκαταστάσεις
- Συστήματα ασφαλείας
- Αυτοματισμοί

Ιωάννινα: Τηλ./Fax: 26510 35242, Κιν.: 6947.499708

NEO MONTERNO
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ
ΚΟΝΤΑ ΣΤΗΝ ΟΜΟΝΟΙΑ.
134 ΔΩΜΑΤΙΑ ΟΛΑ ΜΕ
ΜΠΑΝΙΟ, ΤΗΛΕΦΩΝΟ,
ΜΟΥΣΙΚΗ, ΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΣ,
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ, ΜΠΑΡ,
ΚΑΦΕΤΕΡΙΑ, ΠΑΡΚΙΝ

Ξενοδοχείο
Ηνίοχος

ΒΕΡΑΝΤΖΕΡΟΥ 26, ΑΘΗΝΑ,
ΤΗΛ.: 210 5230811, 5237972, FAX: 210 5238197

ΑΦΟΙ ΜΠΑΡΜΠΑ Ο.Ε.
Σπύρος Μπάρμπας
Τεχνικός Διευθυντής

Εξουσιοδοτημένος Επισκευαστής OPEL
60 χλμ. Ε.Ο. Ιωαννίνων-Αθηνών
Τηλ.: 26510 92919, 93803
Κιν.: 6932 332552 - Fax: 26510 93804
e-mail: e-barbas@otenet.gr

ΑΦΟΙ ΤΖΟΒΑΡΑ
ΣΚΕΠΕΣ ΟΛΩΝ ΤΥΠΩΝ-ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
6974 631877 - ΣΚΑΙΒΑΝΗ

ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΦΟΡΟΤΕΧΝΙΚΑ
ΣΤΑΥΡΟΣ Γ. ΒΟΥΖΩΝΗΣ
ΑΓ. ΜΑΡΙΝΗΣ 25, ΙΩΑΝΝΙΝΑ 453 32

Ασημένια Σκεύη
Κοσμήματα
Ε. ΦΕΡΕΝΤΙΝΟΥ

1ο ΚΑΤΑΣΤΗΝΙΑ Γ' Σεπτεμβρίου 96, Πλ. Βικτορίας • Τηλ.: 82.29.761

Καρέας

αρτοποιείο ζαχαροπλαστείο
catering
Λεωφ. Καρέα 92 τηλ.: 210 7655866

Η ΠΙΤΑ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 1

Επιπλέον ενημέρωσε και για τη νέα παράσταση με νέο έργο, (η πρόσκληση σε άλλη στήλη) που έχει προγραμματισθεί να ανεβεί στις 16 Μαρτίου στο θέατρο «Λ. Κωνσταντάρης – Ρ. Βλαχοπούλου» με αφιλοκερδή συμμετοχή στη σκηνοθεσία από την κ. Μ. Ζούλια. Στο σημείο αυτό, ο Πρόεδρος αναφέρθηκε στο μεγάλο και δυσαναπλήρωτο κενό που άφησε τόσο για την εφημερίδα όσο και τη θεατρική ομάδα η απώλεια του στυλοβάτη τους, του Δημήτρη του Κωστάρα, κάτι που πολλαπλασίασε τις ευθύνες των υπολοίπων.

Και για να υπάρχει καθαρή εικόνα σε όλους σε σχέση με τη διαχείριση των οικονομικών της Αδελφότητας, αναφέρθηκε, στη συνέχεια, λεπτομερειακά στα έξοδα της προηγούμενης χρονιάς και ενημέρωσε ότι θα κινηθεί η διαδικασία για αλλαγή του καταστατικού, ώστε η Αδελφότητα να μετατραπεί σε πολιτιστικό σύλλογο, για να εξασφαλιστούν και επιχορηγήσεις. Και με δεδομένο ότι του χρόνου θα διεξαχθούν εκλογές στην Αδελφότητα, κάλεσε και νέους ανθρώπους να συμμετάσχουν, ώστε, πέρα από το νεανικό άρωμα που θα φέρουν, να αξιοποιηθούν οι γνώσεις και οι ικανότητές τους στα ηλεκτρονικά μέσα για καλύτερο συντονισμό και λειτουργία όλων των δράσεων της Αδελφότητας.

Τέλος, ευχαρίστησε πάλι όλους τους παρευρισκόμενους για την παρουσία τους, τον Αντιπρόεδρο της Πανεπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδας, που τίμησε με την παρουσία του την εκδήλωση, την οικογένεια Οικονόμου για την παραχώρηση της αίθουσας του Ξενοδοχείου της και για τη συγκεκριμένη εκδήλωση αλλά και για κάθε ανάγκη της Αδελφότητας, το Γρηγόρη Καλογερόπουλο για την προσφορά του στην εφημερίδα, τη διάθεση βιβλίων και τη δωρεά (αναφορά σε άλλη στήλη) που προτίθεται να κάνει στην Κοινότητα το χωριού μας, την οικογένεια του Λευτέρη Θεοδώρου για την ειδική τιμή για τη βασιλόπιτα και όλους όσοι συνεργάζονται μαζί του για την καλύτερη δυνατή λειτουργία της Αδελφότητας.

Ακολούθησε χαιρετισμός από τον Αντιπρόεδρο της Πανεπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδας κ. Κώστα Κωνή, ο οποίος συνεχάρη το Διοικητικό Συμβούλιο για το πλούσιο και αποτελεσματικό έργο του και υποσχέθηκε τη συμπαράστασή του σε όλες τις πολιτιστικές δραστηριότητες της Αδελφότητας. Παραβρέθηκαν, επίσης, στην εκδήλωση η κ. Ελένη Ντάσιου, μέλος του ΔΣ της Πανεπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδας και ο κ. Χριστόφορος Ευθυμίου, Πρόεδρος της Αδελφότητας Ρωμιάς Φιλιππιάδας.

Στη συνέχεια έγινε η διαδικασία κοπής της πίτας. Τυχερός αναδείχθηκε ο Δημήτρης Φερεντίνος.

Φωτογραφικά στιγμιότυπα από την εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε για την κοπή της πίτας του συλλόγου μας

νος, που έλαβε ένα βιβλίο του Γρηγόρη Καλογερόπουλου. Ακολούθησε βράβευση των επιτυχόντων στα τμήματα ΑΕΙ και ΤΕΙ που παρατίθενται, που έλαβαν το βιβλίο του Γρηγόρη Καλογερόπουλου «Σκλίβανη». Αυτοί είναι οι: 1) Γεωργία Κοκοτού, εγγονή της Γεωργίας Κατσάνου: Νομική Αθήνας. 2) Κωνσταντίνος Στεργίου, γιος της Τζένης Γιαννούλη: Φιλολογία Ιωαννίνων 3) Τσίτσια Παρθενία, εγγονή του Λευτέρη Θεοδώρου: ΤΕΙ Οινολογίας και Τεχνολογίας ποτών 4) Τσάκου Ουρανία, κόρη του Παύλου και της Αντιγόνης Γιαννάκου: Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο, τμήμα ΜΜΕ.

Η εκδήλωση έκλεισε αφήνοντας απόλυτα ικανοποιημένους όλους όσοι παραβρέθηκαν: τους οργανωτές της, τους προσκεκλημένους, τους συγχωριανούς μας. Ελπίζουμε του χρόνου να έχουν μειωθεί τα προβλήματα όλων, ώστε και ακόμη περισσότεροι να συμμετάσχουν και περισσότερη διάθεση να υπάρχει. Ο πρόεδρος και τα μέλη της Αδελφότητας υπόσχονται ότι θα καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια σε όλη τη διάρκεια της χρονιάς, ώστε κάθε δραστηριότητα που η Αδελφότητα αναλαμβάνει να αναδεικνύει την αγάπη των Σκλιβανιτών για το χωριό τους αλλά και το επίπεδο πολιτισμού που τους διακρίνει και εύχονται καλή χρονιά σε όλους.

Ο Δημήτρης Φερεντίνος, ο τυχερός που κέρδισε το φλουρί της πίτας μας.

Η εφημερίδα μας, τιμώντας τη μνήμη του Δημήτρη Κωστάρα, για όσα πρόσφερε στην εφημερίδα και την Αδελφότητα, δημοσιεύει απ' αυτή τη στήλη κείμενα που ο Δημήτρης είχε γράψει στο παρελθόν για την εφημερίδα μας.

ΓΙΑ ΝΑ ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ

«Ξεματιάσματα, σταυρώματα, γιατροσόφια...»

Από το Δημήτρη Π. Κωστάρα

Οι Σκλιβανίτες, όπως και όλοι οι κάτοικοι της υπαίθρου, πίστευαν πως πολλές φορές ο άνθρωπος πέφτει θύμα του «κακού ματιού», ματιάζεται δηλαδή. Αυτό σημαίνει πως κάποιο άλλο άτομο που έβλεπε με φθόνο κάποιο συνάνθρωπό του μπορούσε να επηρεάσει την υγεία του ή και τη συμπεριφορά του με την αρνητική ενέργεια που του μετέδιδε. Δεν ήταν σπάνιο άνθρωποι ματιασμένοι να υποφέρουν πάρα πολύ από συμπτώματα που οι ειδικοί αποκαλούν «κλινικά», όπως ο πυρετός, ο πονοκέφαλος, η ανορεξία, η ζάλη, η σκοτοϋρα, χωρίς να υπάρχει φανερή αιτία που να μπορεί να διαγνωσθεί. Ακόμα και τα ζώα επηρεάζονταν από το μάτι και έτυχε να σκάσουν απ' αυτή την αιτία. Επίσης ο ματιασμένος ήταν πιθανό να πάθαινε και μεγάλες ζημιές στο σπίτι ή στα χωράφια του. Έχω ακούσει και για καρπούζι που έσκασε από το μάτι. Αυτά, λοιπόν, τα συμπτώματα αποδίδονταν στο «μάτι». Οι γεροντότεροι μάλιστα προσπαθούσαν να βρουν και τον υπεύθυνο, αυτόν δηλαδή που είχε ματιάσει το δικό τους άνθρωπο. Πιο ευάλωτα στο «μάτι» ήταν συνήθως τα μικρά παιδιά. Δε γλίτωναν όμως και οι μεγαλύτεροι. Μερικοί μάλιστα ματιάζονταν πιο εύκολα από τους άλλους. Τη ρετινιά του ανθρώπου που ματιάζει την είχαν εισπράξει για τα καλά κάποιες γυναίκες στο χωριό μας και θυμάμαι πως οι μανάδες μας έκαναν προσπάθειες να μας κρύψουν από τα μάτια τους.

Απαραίτητο, λοιπόν, ήταν να ξέρει κάποιος να ξεματιάζει. Βέβαια όλες οι μάνες επιχειρούσαν από μόνες τους το ξεματίασμα, αλλά δεν είχαν πάντοτε επιτυχία. Σε πολύ δύσκολες καταστάσεις που διαρκούσαν και που ο πυρετός μπορεί να ανέβαινε και στο 40 ήταν απαραίτητη η προσφυγή στον ειδικό, που κατά κανόνα ήταν γυναίκα. Ο κάθε ειδικός είχε διαφορετική μέθοδο και διαφορετικά εργαλεία. Η μακαρίτισσα η Κώστα Λύτριναι για παράδειγμα, ξεματιάζε πιάνοντας «σκν». Ήταν δε τόσο αποτελεσματική που ξεματιάζε ακόμα και χωρίς να είναι παρών ο ασθενής. Προέβλεπε ακόμα – ακόμα και το χρόνο θεραπείας. Είχα ακούσει πως τα λόγια και τη διαδικασία την είχε πει στον εγγονό της το Νίκο, αλλά δεν έχω ακούσει από κάποιον ότι συνεχίζει αυτός την παράδοση.

Δεν ξέρω ακόμα αν η παράδοση του τρόπου ξεματιάσματος έγινε, όπως ορίζουν οι σχετικοί «κανόνες». Ξέρω, για παράδειγμα κι εγώ έναν τρόπο ξεματιάσματος. Μου τον έδωσε γραμμένο κάποια μητέρα ενός μαθητή μου που κατάγονταν από ένα χωριό των Τζουμέρκων. Μου είτε πως έπρεπε να το διαβάσω κάποια μέρα μεγάλης γιορτής, όπως το Πάσχα, ας πούμε. Αλλιώς δεν πιάνονταν. Είναι ένας αποτελεσματικός τρό-

πος ξεματιάσματος αυτός και τον χρησιμοποιώ αρκετά συχνά. Μερικοί ματιάζονται ακόμα.

Ξεμάτιασμα όμως γίνονταν και με σβήσιμο κάρβουνων. Δε συμφωνούσα μ' αυτή τη μέθοδο γιατί κάθε κάρβουνο που ρίχνονταν στο νερό από τον ειδικό, είχε και το όνομα κάποιου ύποπτου. Εκείνος, λοιπόν, που το όνομά του είχε το κάρβουνο που βούλιαζε στο νερό, ήταν και ο υπεύθυνος για το κακό μάτι. Για παράδειγμα, η λούγκα είχε έναν ειδικό τρόπο σταυρώματος. Η μακαρίτισσα η γιαγιά μου μού είχε σταυρώσει μια – δυο φορές τη λούγκα. Η λούγκα είναι λεμφαδένας και άκουσα πως αποτελεί τη δεύτερη γραμμή άμυνας του οργανισμού κατά των εισβολέων. Οι παλιότεροι ξέρουν απ' αυτά γιατί πολλές φορές μπορεί να τους πονούσε ή και να τους πρήστικε. Είναι σαν αμύγδαλο και βρίσκεται εκεί που σμίγει το πόδι με την κοιλιά. Για το σταύρωμα της λούγκας ήταν απαραίτητο να είναι το φεγγάρι γεμάτο, να υπάρχει δρούγα* και η διαδικασία να γίνει σε σταυροδρόμι. Εγώ ξέρω και τα λόγια. Τα θυμάμαι από τη γιαγιά μου, αλλά δε μπορώ να τα γράψω γιατί φοβάμαι πως ούτε μένα θα μου «πιάνεται» ούτε κι εσείς θα ωφεληθείτε. Το κάθε πράμα στη ώρα του.

Ξέρω επίσης και τον τρόπο που σταυρώνουμε το «κριθαράκι». Ξέρετε εσείς τι είναι το κριθαράκι. Εδώ απαιτείται να το σταυρώσει πρωτότοκο αγόρι, αν έχει βγει στο πάνω ματόφυλλο και είναι αρσενικό, ή πρωτότοκο κορίτσι, αν έχει βγει στο κάτω ματόφυλλο, είναι δηλαδή θηλυκό. Απαιτούνται επίσης τρία σπυριά κριθάρι. Τώρα, αν σας πω πως σταύρωσα ένα τέτοιο κριθαράκι πριν από λίγα χρόνια με σπυριά από μανεστράκι κι ότι γλίτωσα τον πάσχοντα από βέβαια επέμβαση, θα το πιστέψετε; Όχι, φυσικά. Πέσατε όμως έξω.

Το σταύρωμα ήταν άλλη μια μέθοδος θεραπείας από παθήσεις.

Τώρα βέβαια όλοι αυτοί οι «πρακτικοί γιατροί» έχουν χάσει πάρα πολύ από την αίγλη τους. Δεν έχουν πια την πέραςση που είχαν παλιά. Ούτε και οι μαμές. Ήταν κι αυτές αυτοδίδακτες ιέρειες του Ασκληπιού, αλλά χωρίς να δώσουν τον όρκο του Ιπποκράτη και χωρίς να εισπράτουν αμοιβή για τις υπηρεσίες τους. Πόσες και πόσες συγχωριανές μας δεν «ξελευτερώθηκαν» από τα επιδέξια χέρια της μακαρίτισσας της Ντούλη-Σπύρινας ή της Γιωργίτσας τ' Λεβέντ', της μακαρίτισσας γυναίκας του μακαρίτη επίσης Κολιού Βαγγέλη, μάννα του Κώστα Κλούρα. Εμένα η μάννα μου είχε μαμή τη Ντούλη Σπύρινα, όταν γέννησε εμένα.

Θα ήθελα να αναφερθώ και σε άλλα γιατροσόφια που χρησιμοποιούσαν για να γιατρέψουν διάφορες παθήσεις ή αρρώστιες:

Ο θάνατος ήταν ένα κι ένα για τους πόνους στ' αφτιά. Αφαιρούσες τη λεπτή πέτσα του σαρκώδους φύλλου του, έσιβες τη σάρκα του κι είχες τις θαυματουργές σταγόνες που έσταζες στο αφτί. Ξεφλουδισμένα φύλλα θάνατου βάζαμε και στα μυξοΐδια για να σπάσουν και να αποβάλουν το συσσωρευμένο πύον. Έτσι ανακουφιζόμασταν από τον πόνο και από

τον πυρετό. Δεν θυμάμαι να θεραπεύαμε μ' αυτό το γιατρικό και άλλους είδους μαζούκλες. Σε κάθε σπίτι καλλιεργούσαν θάνατο. Θυμάμαι τη θείσα μου τη Μαρία που είχε αυτό το φυτό στη σκεπή από το σπίτι. Δεν ξέρω ακριβώς για ποιο λόγο αλλά νομίζω για ασφάλεια και για να είναι πιο καθαρός.

Η τσουκνίδα η στουμπισμένη χρησίμευε ως κατάπλασμα σε κακώσεις των μυών και των αρθρώσεων. Το αλίσφακο ήταν πολύ αποτελεσματικό στο βήχα και ως αντισηπτικό. Η μάννα μου, κάποτε που είχα πάθει εγκαύματα από τον ήλιο, με είχε αλείψει με αυγόλαδο. Ένα λάδι, δηλαδή που είχε φτιάξει από κρόκους αυγών. Και μπορώ να σας βεβαιώσω πως ήταν θαυματουργό.

Σπουδαίο αντισηπτικό ήταν και το ξύσμα από το λουρί, γι' αυτό βάζαμε τέτοιο πάνω στις πληγές. Το λίπος της κότας θεράπευε κάποιες δερματίτιδες.

Για τον καρκαλιά (κοκίτη) το πλέον δραστικό φάρμακο ήταν το γομαρόγαλο. Είχα ακούσει επίσης πως το ίδιο αποτελεσματικό ήταν και το ζουμί του κάρβουρα. Υπήρχαν καβούρια παλιά στη Σκλίβανη. Θυμάμαι που βρήκαμε και στη Ρούπα αλλά και σε άλλα σημεία. Υπάρχει και τοποθεσία που λέγεται Καβούρια εκεί κοντά στη Τζούμα τς Ρούπας. Σήμερα δεν υπάρχουν πια καβούρια στη Σκλίβανη.

Θα σας πω ακόμα και για το μαννόγαλο. Αυτό, εκτός του ότι ήταν και μαγικό φίλτρο, όταν συνέτρεχαν συγκεκριμένες προϋποθέσεις, θεράπευε και το μυγόφυμα. Πόσοι χωριανοί μας δεν βασανίζονταν όταν τους έφτυνε η μύγα. Κι αντίκριαζαν οι άτιμες στα πιο επικίνδυνα σημεία: λαιμό και μάτια. Ε, άμα έριχνες γάλα από γυναίκα στο προσβεβλημένο σημείο, η θεραπεία ήταν σίγουρη. Πρέπει να διευκρινίσω πως «μαννόγαλο» κανονικά ήταν το γάλα που διέθεταν μαμά και κόρη. Παλιά γίνονταν και τέτοια παράξενα στο χωριό μας. Τύχαινε να θηλάζουν μωρά ταυτόχρονα κόρη και μητέρα. Σήμερα, βέβαια, «η επιστήμη προχώρησε» και δε συμβαίνουν τέτοια πράγματα.

Τέλος τη «χρυσή» την «έκοβαν» ειδικοί χειρουργοί και μάλιστα με ειδική λεπίδα και σε συγκεκριμένες φάσεις της σεληνής. Αν θυμάμαι καλά, κανένας συγχωριανός μας δεν έκοβε τη χρυσή. Οι ασθενείς πήγαιναν στο Βαρολάμι, σε κάποιον Βέλλιο.

Είχα ακούσει επίσης και για τη βδέλλα. που τη χρησιμοποιούσαν για αφαίμαξη. Επίσης και οι κτηνοτρόφοι μάτωναν τα ζωντανά τους σε ορισμένες περιπτώσεις. Κάτι είχε πάρει το αφτί μου και για το γιατρικό αν σε τιμούσε σαρανταπόδαρος. Ήταν να φας σαράντα φύλλα από αγριογορτσιά.

Παραλίγο να ξεχάσω το σνκόγαλο. Το χυμό, δηλαδή της σνκιάς: Ήταν καταπληκτικό φάρμακο για τα τσιμπήματα της σφήκας και των μελισσών.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Μικρό γλωσσάρι:

Δρούγα: είδος αδραχτιού με κατάληξη στοργυλή ενσωματωμένη και πιο χοντρή από την κοιλιά του αδραχτιού.

Αντικιάζω: σημαδεύω. Η ορθογραφία που χρησιμοποιώ είναι αυθαίρετη.

Ενοικιαζόμενα
Δωμάτια
“Elisabeth”

Μήτσιος
Θεοφάνης

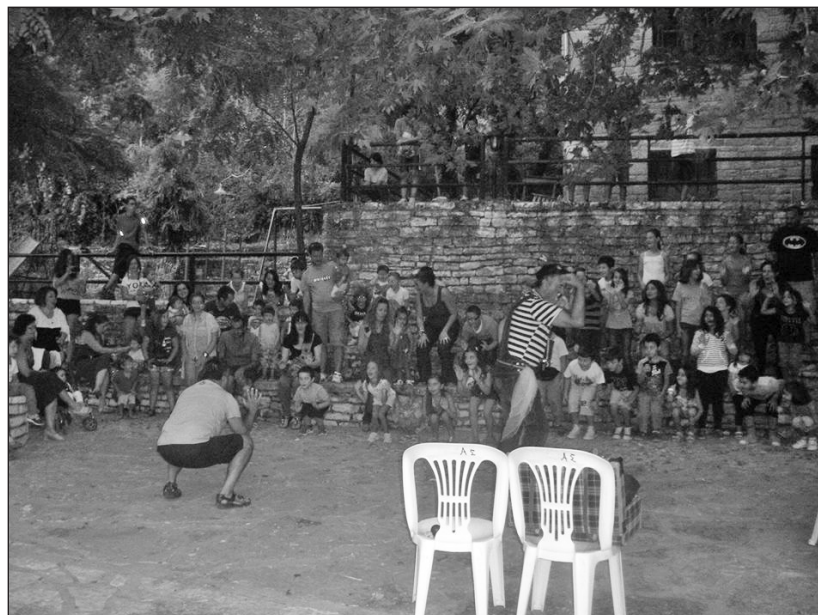
Εθνικής Αντιστάσεως 12B - Κέρκυρα
Τηλ.: 26630-63305, 26610-33327, Κιν.: 6977-153008

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ - SERVICE ΚΛΙΜΑΤΙΣΤΙΚΩΝ
ΒΛΑΒΕΣ ΟΙΚΙΑΚΩΝ ΨΥΓΕΙΩΝ
ΚΛΟΥΡΑΣ ΤΑΚΗΣ
ΤΕΧΝΙΚΟΣ: ΚΙΝ.: 6938 033233, ΤΗΛ.: 210 5063503

ΣΙΔΕΡΟΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
ΑΛΟΥΜΙΝΟΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
ΚΩΣΤΑΡΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΚΑ' ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 192, ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Στιγμιότυπα από τις καλοκαιρινές εκδηλώσεις

Μια ακόμη παρουσία, μια ακόμη εντυπωσιακή εμφάνιση από το χορευτικό τμήμα της Αδελφότητας Σκλιβανιτών Ιωαννίνων. Ήταν την Παρασκευή, 31 Ιανουαρίου και ώρα 8.30 μ.μ., στην αίθουσα «Β. Πυρσινέλλας» του Πνευματικού Κέντρου Ιωαννίνων σε μια εκδήλωση στην οποία η Αδελφότητα υπήρξε συνδιοργανώτρια μαζί με το Εθνομουσικολογικό Ίδρυμα Π. Ζήση, το Πνευματικό Κέντρο Δήμου Δωδώνης και το Πνευματικό Κέντρο Δήμου Ιωαννιτών. Η όλη εκδήλωση αποτέλεσε μια εικονική και ηχητική αναπαράσταση του cd που εξέδωσε το Εθνομουσικολογικό Ίδρυμα Π. Ζήση σε συνεργασία με το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Δωδώνης και βασίστηκε στη μακρόχρονη, επίπονη και συστηματική προσπάθεια του ερευνητή και παραγωγού μουσικών προγραμμάτων της ΕΡΤ **Παναγιώτη Τζόκα**, ο οποίος και τιμήθηκε από το Εθνομουσικολογικό Ίδρυμα Π. Ζήση για τη μακρόχρονη προσφορά του στην έρευνα, καταγραφή και διάδοση της μουσικής παράδοσης της Ηπείρου. Ήταν σαν ένα «μουσικό μάθημα ιστορίας», όπως εύστοχα χαρακτηρίσε την όλη εκδήλωση η παρουσιάστρια κ. Βιβή Τσιατούρα και είχε ως τίτλο «**Εις Σούλι... Να φέρω την λύραν μου με σας να ψάλλω**».

Το αποτέλεσμα υπήρξε πράγματι αντάξιο των προσδοκιών του κόσμου που κατέκλυσε την αίθουσα. Μια άρτια οργανωμένη παράσταση, που συνδύαζε την **εικόνα**, που αναπαριστούσε την απελευθέρωση και την αυτοθυσία των Σουλιωτών στον αγώνα τους για ελευθερία, που τους ανέδειξε σε παγκόσμιο παράδειγμα ηρωισμού, τον **ήχο**, με ένα συνδυασμό από γλυκύτατες νότες που πλημμύριζαν την αίθουσα από τον μοναδικό βιρτουόζο του κλαρινιού Νίκο Φιλιππίδη, που τον πλαισιώναν οι καλλιτέχνες τραγουδιστές Κ. Λεοντίδης, Σ. Σιάτρας, Π. Τσιατούρας και Ηλιάνα Τζόκα, την **αφήγηση**, από τον γλαφυρότατο Γιώργο Τζέρεμπο, που έδενε τα κομμάτια της παράστασης, και τα **χορευτικά** δρά-

Ένα «γκεσέμι» αλλιώτικο

μενα, που γέμιζαν τη σκηνή με μια ποικιλία τοπικών ενδυμασιών και χορών με ιστορικό φόντο την ιστορία του Σουλίου.

Στο τελευταίο αυτό τμήμα της εκδήλωσης, στο οποίο συμμετείχαν η Γυμναστική Εταιρεία Αγρινίου, ο Μορφωτικός Πολιτιστικός Σύλλογος Νέων Ρωμανού, και το Εθνομουσικολογικό Μουσείο Π. Ζήση, υπήρξε καταλυτική η παρουσία του χορευτικού τμήματος της Αδελφότητας των Σκλιβανιτών. Η μακρόχρονη πείρα του σε ανάλογες εκδηλώσεις εντός και εκτός Ελλάδας και η συνακόλουθη άνεση στο να εντάσσει στο χορευτικό του πρόγραμμα μικρά μουσικά-θεατρικά δρώμενα, δίνει κάθε φορά μια ξεχωριστή νότα και ποικιλία σε οποιαδήποτε πολιτιστική εκδήλωση συμμετέχει, αποσπώντας πάντα τα κολακευτικότερα σχόλια. Κάτι τέτοιο συνέβη και στη συγκεκριμένη εκδήλωση. Έτσι ο **Παναγιώτης Τζόκας**, που είχε και την ευθύνη για την όλη - εξαιρετική - σκηνοθετική επιμέλεια της εκδήλωσης, αφού ευχα-

ρίστησε όλους όσοι συμμετείχαν, δε δίστασε, αναγνωρίζοντας τον πρωταγωνιστικό της ρόλο, να χαρακτηρίσει την Αδελφότητα των Σκλιβανιτών ως το **γκεσέμι** των πολιτιστικών εκδηλώσεων στις οποίες κάθε φορά αυτή συμμετέχει.

Ο Πρόεδρος της Αδελφότητας Σκλιβανιτών Ιωαννίνων **Αντρέας Μπούρης** με εύγλωττη και δικαιολογημένη ικανοποίηση στο τέλος της εκδήλωσης, αφού μια ακόμη αποστολή της Αδελφότητας στέφθηκε με απόλυτη επιτυχία, αναφέρθηκε στην ιστορική σχέση Σουλιωτών και Σκλίβανης και ευχαρίστησε με τη σειρά του όλους συμμετείχαν στην εκδήλωση, για να γεννήσει, όπως ήταν και αναμενόμενο, την εύλογη επιθυμία-απορία: «**Πότε και πού η επόμενη παράσταση**»; Οι Σκλιβανίτες περιμένουν απάντηση.

ΥΓ. Ας σημειωθεί ότι τα έσοδα από την πώληση του cd διατέθηκαν για τους σκοπούς της ΕΛΕΠΑΠ Ιωαννίνων.

VAQUERO
jeans

Σμύρνης 23 Αιγάλεω Τηλ. 210 5984779
25ης Μαρτίου 91-93 Πετρούπολη Τηλ. 210 5058767

ΤΟΥΡΙΣΤ Ξενοδοχείο
ΣΕ ΚΑΘΕ ΔΩΜΑΤΙΟ
ΜΠΑΝΙΟ-ΤΗΛΕΦΩΝΟ-AIR CONDITION-ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ
ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ 51, ΑΓΡΙΝΙΟ, ΤΗΛ.: 26410-26665-6, 33335

Παραδοσιακό καφενείο
“ΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ”
ΚΩΣΤΗ ΔΗΜΗΤΡΑ - ΣΚΛΙΒΑΝΗ

ΧΡΥΣΑΝΘΑ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΑΡΚΟ
Μποντούρης Ηλίας
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

16ο χλμ. προέκτασης Αττικής Οδού προς Λαύριο
Τηλ: (0030) 22990-47999/67999/67770 email: boudouris@polistikoparko.gr

Αντώνης
ΚΥΡΙΤΣΗΣ

ΤΗΛ.: 6974 803 615
210 8315 329

Nouvelle vie
Γιώτα
ΝΥΦΙΚΑ - ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ

Ζάρρα 10 και Γαρουφαλιά ΑΡΤΑ
Τηλ.: 26810 75789 Κιν.: 697 3663940

Χάντρες
accessories
ΦΕΡΕΝΤΙΝΟΥ ΟΥΡΑΝΙΑ
bags + accessories

Ευβοίας 2, Περιστέρι,
Τηλ.: 6936 962232, 6944 755304

Ορειβατικές απο-δράσεις

Πρωταρχικός στόχος του Δ/Σ του Ορειβατικού Συλλόγου Σκλίβανης, είναι να ανταποκριθεί στο ρόλο του με δράσεις πεζοπορίας ή ορειβασίας, αλλά και να έχει συμβολή στα πολιτιστικά δρώμενα του καλοκαιριού στο χωριό. Πέρυσι αλλά και φέτος υπήρχε περισσότερος κόσμος στο χωριό από άλλες φορές. Ίσως η οικονομική κρίση να περιορίσει τις επιλογές πολλών και ιδιαίτερα των νέων, γι' αυτό και η παρουσία τους στο χωριό, ανεξάρτητα από το λόγο, μας χαροποιεί, ενώ παράλληλα προσθέτει μεγαλύτερες ευθύνες στους συλλόγους του χωριού να δημιουργήσουν, στο μέτρο του δυνατού, προϋποθέσεις ευχάριστης διαμονής και για τους μόνιμους κατοίκους του αλλά και για όσους το επισκέπτονται.. Οι σύλλογοι προσπαθούν να ξεπεράσουν τις μεγάλες δυσκολίες που συναντούν στη δράση τους, αναζητούν λύσεις, και μολονότι οι πολιτιστικές δραστηριότητες πραγματοποιούνται πολύ δύσκολα, όμως επιβάλλεται να γίνονται κι αν είναι δυνατόν να εμπλουτίζονται και να διευρύνονται, κάτι που μπορεί να προκύψει, αν και οι νέοι Σκλιβανίτες, ανεξάρτητα από το πού ζουν, ενδιαφερθούν και συμμετέχουν στον προγραμματισμό αλλά και στην πραγμάτωσή τους. Είναι σημαντική υπόθεση η συμμετοχή τους σε όλα τα επίπεδα δράσης των συλλόγων και είναι νομίζω η μοναδική λύση, για να έχουν επιτυχία οι εκδηλώσεις.

Σε ό,τι αφορά τον ορειβατικό σύλλογο οι επιλογές που έχουμε είναι λίγες. Μια μόνιμη εκδήλωση είναι αυτή που γίνεται κάθε χρόνο παραμονή του Αι Λια στο Ξηροβούνι. Επίσης, γνωστή είναι η πεζοπορία στον κάμπο και μια ανάβαση στο βουνό. Αναβάσεις στο βουνό γίνονται συχνά με μικρές ομάδες κι όποιος θέλει μπορεί να ενημερωθεί και να συμμετάσχει. Νομίζω πως άλλη επιλογή μπορεί να υπάρξει με την ενοικίαση λεωφορείου για μακρινότερες περιοχές με όμορφα τοπία. Σε κάθε περίπτωση, νομίζω πως όλες οι πορείες μέσα στη φύση προσφέρουν μοναδική ευχαρίστηση και μια ευκαιρία σωματικής άσκησης και χαλάρωσης.

Η επαφή με το χωριό ίσως αλλάξει και κάποια δεδομένα που κυριαρχούν στη ζωή μας και μας επιβαρύνουν ψυχολογικά. Οι κοινωνικές συνθήκες που βιώνουμε είναι πάρα πολύ δύσκολες και ιδιαίτερα για τους νέους που είναι άνεργοι, για κείνους που ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας, αλλά και για κείνους που είναι στα όρια επιβίωσης. Αυτές οι συνθήκες επηρεάζουν απόλυτα τη ζωή μας. Νομίζω πως οι νέοι άνθρωποι οφείλουν να αναζητήσουν τις αιτίες και να διεκδικήσουν εκείνες τις προϋποθέσεις που θα τους εξασφαλίσουν μια καλύτερη ζωή. Οφείλουν να εναν-

Από τον Γιάννη Χρήστου Πρόεδρο του Ορειβατικού Συλλόγου

τιωθούν στις σημερινές κοινωνικές συνθήκες αλλά και σε πολιτικές που λεηλατούν τα όνειρά τους, τη ζωή τους. Οφείλουν να αγωνιστούν για το δικό τους αύριο. Αλλά ας μην επεκταθώ. Άλλη φορά το συζητάμε. Ας γυρίσουμε στο χωριό.

Η παραμονή μας σ' ένα θαυμάσιο φυσικό τοπίο, όπως είναι αυτό του χωριού μας, προκαλεί έντονα ευχάριστα συναισθήματα, με τα όμορφα σπίτια να απλώνονται στους πρόποδες του βουνού με καταπληκτική ορατότητα και θέα, με τα όμορφα εκκλησιαστικά κτίσματα, με τις πλατείες, το Μουσείο, τα καφενεδάκια και τον επιβλητικό όγκο του Ξηροβουνιού, με τις θαυμάσιες κορυφές του να σε προκαλούν πάντα να φτάσεις εκεί, να χαρείς την άγρια ομορφιά της φύσης. Νομίζω πως όλα αυτά εξασφαλίζουν συνθήκες ευχάριστης διαμονής για μικρά ή μεγάλα χρονικά διαστήματα, σε κάθε εποχή, με δεδομένο, βέβαια, ότι τα σπίτια αλλά και το χωριό καλύπτουν τις στοιχειώδεις

ανάγκες. Παράλληλα νομίζω πως ο καθένας πρέπει να δημιουργεί ο ίδιος τις προϋποθέσεις ώστε η διαμονή του να είναι ευχάριστη, προϋποθέσεις ώστε η κάθε μέρα να περνάει με τον καλύτερο τρόπο. Κι ας μην ξεχνάμε ότι και τα πιο απλά πράγματα κάνουν τη ζωή μας όμορφη, αρκεί να χαίρεσαι αυτό που έχεις κι ας είναι λίγο. Ο ίδιος ο άνθρωπος μπορεί να του δίνει αξία, να το κάνει πολύτιμο. Πού αλλού θα χαρείς περισσότερα χρώματα της αυγής, υπέροχα ηλιοβασιλέματα και νύχτες φωτεινές με έναν ουρανό διάσπαρτο από λαμπερά αστέρια!

Σκλίβανη, μικρή πηγή ζωής σήμερα. Σπίτια που στέκουν ερημικά, κλειστά στο χρόνο. Απόντες, αγαπημένα και σεβαστά πρόσωπα, έθιμα, παραδόσεις, πανηγύρια, άρωμα που έρχεται από μακριά, μνήμες τόπου αιώνων ζωντανεύουν θαρρείς στα ανταμώνματα, στα γλέντια. Στις αφηγήσεις του χτες και του σήμερα δίνουν μια άλλη διάσταση στη ζωή μας και ίσως επηρεάζουν και τους νέους που έχουν άλλα βιώματα ζωής και όλοι μας, έστω πρόσκαιρα, δίνουμε ζωή στον τόπο μας, στις ρίζες μας, σ' έναν υπέροχο τόπο, το χωριό μας, τη Σκλίβανη.

Δεκέμβριος 2013

Dimarion

Ενοικιαζόμενες
σύγχρονες
επιπλωμένες
κατοικίες

Άγιος Νικήτας,
Λευκάδα TK 31100

Τηλέφωνο: 26450 97258, Φαξ: 26450 26043
Κινητό: 6932045313, Email: info@dimarion.gr

ΚΡΑΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΠΩΛΗΣΗ ΧΟΝΤΡΙΚΗ - ΛΙΑΝΙΚΗ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 26 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ
Τ.Κ. 14452
ΤΗΛ. 210 2849626

ΦΟΡΟΤΕΧΝΙΚΟ - ΛΟΓΙΣΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

Ευάγγελος Γκούμας
Φοροτεχνικός Λογιστής

Ζακύνθου 10, 163 43 Ηλιούπολη
Τηλ.: 210 995 1019, 39 - E-mail: gouman@hol.gr

Στιγμιότυπα από τις καλοκαιρινές εκδηλώσεις

Από το Σκλιβανίτικο αντάμωμα στην πλατεία
Αγίου Γεωργίου την Κυριακή 4 Αυγούστου 2013

Ποδηλατικός γύρος με μεγάλη συμμετοχή την
Τετάρτη 14 Αυγούστου 2013

Αλήθεια, σκεφτήκατε ποτέ ποια μορφή θα είχε ο λόγος μας, αν αποτυπωνόταν όπως ακριβώς μιλάμε και στο χωριό μας αλλά και σε ολόκληρη την Ήπειρο; Να είστε σίγουροι ότι πολύ δύσκολα θα διαβαζόταν. Και πολύ λίγοι θα καταλάβαιναν τι ακριβώς διαβάζουν. Για επιβεβαίωση, ας καταγράψουμε κάποιες από τις παιδικές μας αναμνήσεις έτσι όπως ακριβώς θα τις εκφράζαμε στην προφορική μας επικοινωνία.

Δικαιτία τ' πινήντα. Τέσσιρα σχολεία είχ' του χωριού κι πουλύ κόσμον. Προυί απόγμια σχολειό. Καμπάνα του προυί καμπάνα του μισμέρ'. Του χειμώνα, όταν έκανι πουλύ κρύου, πααίναμαν κάθι μέρα ου καθένας ένα ξύλου για τ' σόμπα να μη ξιπαγιάζουμι. Χαλεύαμαν στη Πτσιάλα, στον Ζαγράπου, στον Κουτσιουλάγκανδου καμιά ρίζα από κανά φτυλιά ή από κανά πουρνάρ' γιατί πού να τα βρίσκαμαν κάθι μέρα απ' του σπύτ'. Σάμα ικεί δεν ξιπαγιάζαμαν; Κι καμαρώναμαν κιόλας ποιος θα πάει του μιγαλύτρου. Κι όταν έβριχι, παίρναμαν μια ζιάκα, γυρνάμαν ντ μια ντ γουνία κι ντ πιρνάμαν μέσα σν άλλη κι ντ βάναμαν κατσιούλα στον κιφάλ' να μη βριχομέστι.

Κάθι μέρα συσσίτιον. Γάλα σκόν' κι τυρί από κείνου του κίτρου στον ντινικέ του στρόγγυλου. Γάλα δεν έπνα, αλλά του τυρί μ' άρειει πουλύ. Μ' του ντγάτζι καμιά φορά η μάνα μ' κι το 'κανα μια χαψιά. Ικείνου π' δε μ' άρειει καθόλ' ήταν κάτ' βιταμίνις π' μας έδναν η ήταν σαν κράνα. Μουρουνέλιο δηλαδή. Έκανα πως τς έπαιρνα κι τς έρνα σ' τζέπ' μη μι δει κι μ' φουνάξ' ο δάσκαλος. Καμιά φουρά σέφτουμι μήπως γι' αυτό μο 'πεσαν τα μαλλιά. Ιπειδή δεν έπρνα ικείνις τς βιταμίνις.

Κάθι Σαββάτου είχαμαν καθαριότητα. Κόβαμαν τα νύχια, (δηλαδή, μας τα 'κουβαν οι μανάδες μι τα ψαλιδία) παίρναμαν κι ένα μαντήλ' κι απλώναμαν τα χέ-

Σε λόγο ελεύθερο Ακούρμα λίγου...

ρια στα θρανία να πιράσ' ιπιθώρησ' ου δάσκαλος. Κι Γκυριακή έπριπι να πάμι σν ικκλησιά και να πούμι του «πατηρημών» οι μικρότερ' και του «Πιστεύου» οι μεγαλύτιο'. Ιντάξ', του πατηρ ημών του λέμαν, αλλά για του Πιστεύω τρέμαμαν μη ξιχάσουμι τίποντι κι ποιος άγκι του δάσκαλου.

Ρεύμα δεν είχαμαν. Μι τς λάμπις διαβάζαμαν. Θμάμι μια φουρά είχαμαν πάει ικδρομύη στον μύλου τ' Παπαδόπουλ', στ' Βαρλάμι. Ικεί είχι ρεύμα, αλλά ιμείς δεν ξέραμαν πώς δούλενι. Ανάβ' ντ λάμπα ου δάσκαλος και μας λέει: «Για φσάτι, να ιδούμι ποιος θα ντζ σβήσ'». Σάμα είχαμαν ξαναίδει; Αρχίντσαμαν ιμείς και φσάμαν. Χωρίς να καταλάβουμι, πάτσι του διακόπτ' ου δασκαλος το σβσι του φως. «Ου Νάσιους, ου Νάσιους (Νασιου Κουνόμους) το σβσι!» είπαμαν ιμείς. Ήταν βλέπιτι πιο ψλός αυτός.

Α, είχαμαν κι κινηματογράφου. Κάπ' κάπ' έρνταν μι του λιουφουρείου ένας Χρήστους (δε θμάμι του ιπιθίτου) κι μας έδχνι τινίες. Χαρά ιμείς. Βάναμαν τς κουβέρτις στα παραθύρια στον σχολειού, για να μη μπαίν' του φως. Εισιτήριου ένα δίφραγκου. «Ου Μαρίνους ου Κουντάρας». Αξέχαστ' τινία! Θμάμι σι μια σκηνή κυνήγαι ένας ντ' προυταγωνίστρια. Βαν' τ' φουνή απού κάτ' οι γναίαις: «Πού πααίνις μουρ στρίγλαααα!» Απού ν' άλλη ντ μέρα ξικίναγαν τα πάνιλ στ' γκόφουλι. Μαζεύνταν οι γναίικις τς γειτουνιάς κι έκαναν κριτική σντ' τινία. Σαν ντ' Μιλέτ' κι ντ' Μινιγάκι. Ξισουμπέαστ'! Μια χαρά! Τώρα μας έφαγαν οι έγγνοις κι οι σκουτούρις. Αλνών άσπρισαν κι αλνών άδειασαν τα κιφάλια κι φούσκουσαν οι κλιές. Κουντεύουμι να χιριτιούμισι μι τα στουμάχια κι όχι μι τα χέρια.

Βάλτι τώρα και συγκρίντι: Τότε δεν είχαμαν ρεύμα, δεν είχαμαν ζέστα, δεν είχαμαν φαΐ. Τώρα έχουμι. Τότε όμως είχαμαν νιάτα! Τώρα δεν έχουμι! Γαμού του! Μήτσιους ντ' Γιώργου Λιβέντ'.

Καλή Χρονιά

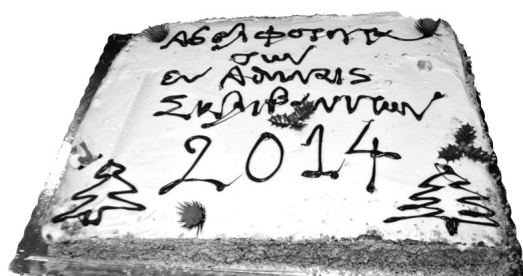
Πάει και το 2013! Η αλήθεια είναι πως δε θα μας λείψει ιδιαίτερα. Κι αν θα 'πρεπε να του πούμε κάτι εθιμοτυπικό, χωρίς κανένα διαταγμό, θα του λέγαμε: «Στα τσακίδια!» Και σε εθνικό επίπεδο και σε επίπεδο καθαρά σκλιβανίτικο το 2013 ήταν μια χρονιά που θα θέλαμε να ξεχάσουμε όσο γρηγορότερα γίνεται. Μια χρονιά γεμάτη αγωνία, άγχος και ανασφάλεια για την καθημερινή μας επιβίωση. Γεμάτη από μια ψυχοπλαωτική ειδησεογραφία που δεν άφηνε χαράματα αισιοδοξίας. Από το πρωί ως το βράδυ ένας βομβαρδισμός από οικονομικές απειλές για μειώσεις, απολύσεις, φόρους, χαράτσια, λες και όσοι μας κυβερνούν και μαζί όσοι μας ενημερώνουν νιώθουν μια ιδιαίτερη ηδονή να μας πυροβολούν νυχθημερόν και να μας καθηλώνουν στον καναπέ, αδύναμους όχι απλώς να αντιδράσουμε με κάποιον τρόπο αλλά ούτε καν να σκεφτούμε.

Ολόκληρη χρονιά και καλό δεν ακούσαμε. Μείναμε κάθε μήνα να μετράμε το ύψος της ανεργίας και να προσθέτουμε, να προσθέτουμε... Ένα εκατομμύριο διακόσιες χιλιάδες άνεργοι, ένα εκατομμύριο διακόσιες πενήντα χιλιάδες, ένα εκατομμύριο τριακόσιες χιλιάδες... 26.1% τον Οκτώβρη, 26.4% το Νοέμβρη. Και βάλε και βάλε... Έλεος πια! Να περνάνε οι μέρες, να περνάνε οι μήνες και πουθενά να σκάσει ένα γέλιο στα χείλια μας. Να προσθέτουμε ανέργους, να αφαιρούμε μισθούς, να πολλαπλασιάζουμε φόρους, να διαιρούμε μερίδες, να προσθέτουμε άγχος, να αφαιρούμε χαμόγελο, να πολλαπλασιάζουμε θλίψη. Και πάντα το ίδιο υπόλοιπο: απογοήτευση...

Θυμηθείτε λίγο:

2013! Και όμως! Η ειδησεογραφία θυμίζει παλιές δεκαετίες. Τότε που καθημερινά στο σχολείο μοιραζόταν συσσίτιο. Όλοι οι μαθητές στη σειρά και όλοι θα παίρναμε. Όμως Δεκέμβρη του 2013 με τα χέρια απλωμένα, στο κοινωνικό κατάστημα στην Καλλιθέα, συμπατριώτες μας που βρέθηκαν από τη μια μέρα στην άλλη χωρίς μια μερίδα φαγητό, σπρώχνονται να προλάβουν να πάρουν το μαγικό χαρτάκι που θα τους έδινε σειρά προτεραιότητας, για να εξοικονομήσουν μια μερίδα φαγητό, να ξεγελάσουν την πείνα τους μια μέρα. Και φανταστείτε την απογοήτευση, να γυρίζουν πίσω άπραγοι, αφού οι μερίδες ήταν συγκεκριμένες: 50! Τι να πρωτομαζέψουν! Την πείνα τους, την πίκρα τους ή το τσαλάκωμά τους!

2013! Μια ακόμη περίπτωση ειδησεογραφίας που περιγράφει καταστάσεις του μακρινού παρελθόντος. Τότε που σε πολλά από τα χωριά της πα-

τρίδας μας ακόμη δεν υπήρχαν παροχές ηλεκτρικού ρεύματος και ο κόσμος πολεμούσε το σκοτάδι με λάμπες πετρελαίου. Σήμερα όχι στα χωριά αλλά στις πόλεις, χιλιάδες οικογένειες συμπατριωτών μας, με κομμένο το ρεύμα, ζουν σε καταστάσεις κρυφού σχολείου. Μ' ένα κερί, μια λάμπα πετρελαίου, μια κουβέρτα τυλιγμένη στο κορμί τους για ζεστασιά και με ένα πικρό παράπονο: «Γιατί; Ποια η αμαρτία μου και μου κόψανε το ρεύμα;» Και άντε τώρα να τους εξηγήσεις ότι δεν πληρώνουν δικές τους αμαρτίες, αλλά αμαρτίες άλλων! Και την ίδια στιγμή στους εθνικούς δρόμους να κυκλοφορούν προκλητικά αστραφτερές λιμουζίνες, λες και δυο λαοί, αποκομμένοι και ξέμακροι ο ένας από τον άλλο, μοιράστηκαν τον ίδιο τόπο και στον έναν έλαχε αφράτη καλλιεργήσιμη γη και στον άλλο νταμάρι.

2013! Δεν υπήρξε χειρότερη χρονιά για το χωριό μας. Ο πένθιμος ήχος της καμπάνας που συνοδεύει κάθε φορά και μια αναχώρηση κάποιου συγχωριανού μας, δε σταμάτησε όλη τη χρονιά. Ο χάρος βγήκε παγανιά και θερίζε όποιον έβρισκε μπροστά του. Χωρίς ούτε καν τους στοιχειώδεις κανόνες προτεραιότητας. Έτσι, σαν πρόσχημα για τη σκληρότητά του. Χειμών, άνοιξη, καλοκαίρι χωρίς καθόλου διάλειμμα. Ένα σύννεφο μελαγχολίας και φόβου απλώθηκε απ' άκρο σ' άκρο στο χωριό μας που δεν άφηνε καμιά αχτίδα ήλιου να περάσει στις ψυχές μας. Πριν καν περάσει η πίκρα και ο πόνος για κάποιον που έφευγε, ερχόταν ο φόβος για το επόμενο χτύπημα. Σε ποιον θα έπεφτε ο κλήρος, αφού απ' ό,τι φαίνεται, θέμα κλήρου είναι. Κάθε Κυριακή και μια σύναξη για μνημόσυνο! Κι ενώ όλες οι γειτονιές στο χωριό μας ερημώνουν - όπως εξάλλου σε όλα τα χωριά - οι μόνες γειτονιές που μεγαλώνουν είναι οι γειτονιές των κοιμητηρίων. Οι γειτονιές των ψυχών...

2013! Αν κάτι ευχάριστο μας έμεινε από τη χρονιά που μας άφησε - όσους άφησε - αυτό δεν ήταν άλλο από τις καλοκαιρινές - και όχι μόνο - εκδηλώσεις που οργάνωσαν οι Αδελφότητες των Σκλιβαντών των Ιωαννίνων και της Αθήνας. Ας ελπίσουμε ότι και τη νέα χρονιά δε θα στερέψει η διά-

θεσή τους και το κουράγιο τους για προσφορά. Γιατί οι συγκεκριμένες εκδηλώσεις ήταν κάποια διαλείμματα που κρατούσαν ζωντανή τη διάθεση και το χαμόγελο, έστω και προσωρινά, και αντάμωναν τους χωριανούς μας. Το ερώτημα, βέβαια, είναι πόσο μπορούμε να ζούμε με διαλείμματα. Το 'χουν στη φύση τους η χαρά να κρατάει λίγο και η στενοχώρια πολύ. Λες και η χαρά μοιράζεται με το σταγονόμετρο και η στενοχώρια με το τσουβάλι. Και μεις θα πρέπει να βρούμε δυνάμεις ν' αντέξουμε ό,τι δυσάρεστο μας επιφυλάσσει η μοίρα. Ας ελπίσουμε ο νέος χρόνος να είναι πιο επεικής μαζί μας.

Όλοι όσοι εργαζόμαστε στην εφημερίδα ευχόμαστε σε όλους τους χωριανούς μας, στους αγνώστες μας αλλά και σε όλο τον κόσμο, ο νέος χρόνος, το 2014, να μας φέρει περισσότερες χαρές ή, τουλάχιστον, λιγότερες λύπες. Να μας δώσει δύναμη να αντέξουμε όποιες δυσκολίες μας περιμένουν. Να δώσει κουράγιο και δύναμη σ' όσους έχασαν αγαπημένα τους πρόσωπα ν' αντέξουν το χαμό τους και να σταθούν στα πόδια τους. Να δώσει δύναμη κι ελπίδα σ' όσους έμειναν χωρίς δουλειά. Να δώσει αγάπη σε όλους, γιατί χωρίς αγάπη η ζωή είναι άδεια. Να δώσει όμως, πάνω απ' όλα, υγεία σε όλους. Και σύνεση να την εκτιμάμε, όταν την έχουμε και όχι όταν τη χάνουμε. Καλή χρονιά!

«Από τη Σκλίβανη»

Από τη βράβευση των επιτυχόντων στα ΑΕΙ - ΤΕΙ

ΣΤΕΓΝΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Αναστασία Τσομπάνη

Αγ. Βασίλειου 239, Περιστερί
Τηλ.: 5755739, Κιν.: 698 1582642

ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ

ΤΖΟΥΒΑΡΑΣ

ΕΚΛΕΚΤΑ ΚΡΕΑΤΑ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ
ΠΑΡΗΓΩΓΟΣ 118 - ΑΧΑΡΝΑΙ
ΤΗΛ./ FAX: 210 2440589